

SADRŽAJ

Predgovor	1
Uvod	3
Kako nastaje događaj?	9
Znaci	21
Kuće	27
Planete	31
Dostojanstvo planeta	51
Dispozitori	53
Dominantna planeta	59
Aspekti	61
Vladari kuća	101
Dužina života	139
Ljubav i brak	171
Seksualnost	215

Deca.....	227
Psihološki portret i namere čoveka	237
Obrazovanje.....	261
Profesija i novac.....	267
Inostranstvo, putovanja i saobraćaj.....	303
Porodica	319
Prijatelji i neprijatelji.....	335
Zdravlje i bolesti	347
Fizički izgled	361

PREDGOVOR

Kao što i sam podnaslov nagoveštava – Udžbenik natalne astrologije – ova knjiga je, pre svega, štivo namenjeno studentima astrološke umetnosti ili jednostavno onima koji žele da u kompleksnosti mogućnosti i slika koje natalni horoskop u sebi nosi pronađu određeni sistem. Zato je ova knjiga pisana na drugačiji način od mnogih koje su joj po temi (opis natalne karte) prethodile i u kojima je primarno opisivan uticaj planeta po znacima, kućama i u aspektima. Neke su knjige u tom pokušaju bile uspešnije, neke manje uspešne, ali praktično nigde nije dat pristup celovitog mehanizma tumačenja konkretnog natalnog horoskopa.

Budući da već nekoliko godina vodim školu astrologije u kojoj je akcenat upravo na mehanici tumačenja, ova knjiga je nastala kao rezultat tog rada i pokušaj sistematizacije pristupa tajni sudbine. Astrologija je primarno umeće ili umetnost, jer nijedan zaključak sam po sebi ovde nije apsolutan, već stalno podleže promenama – od slučaja do slučaja. Sistematizacija, pak, podrazumeva, s jedne strane, sposobnost uočavanja raznih pojedinačnih faktora koji nešto *nagoveštavaju* i *ukazuju*, uglavnom zbrkano u prostoru bez vremena (koji jeste *Akaša*, a natalna karta je njena

slika), a s druge strane sintezu svih tih pojedinačnih pokazatelja u sliku koja se razvija kroz vreme. Tek kada razumemo da se svaki događaj u svojoj strukturi sastoji iz *prostora* i *vremena*, i da ga prostorno procenjujemo iz četiri faktora (kuća, vladar kuće, signifikator i znak), a vremenski od tri (pozicija, dispozicija i planeta od koje je dispozitovan), ulazimo u jednu konkretnu sliku, koja je uvek tek *odgovor* na pitanje astrologa. Ista ta kombinacija simbolike planeta, znakova, kuća, dispozitora... bila bi i sasvim drugi odgovor na neko drugo pitanje, jer astrolog je *učesnik*, a ne samo posmatrač. Tako njegovo pitanje determiniše sliku, a od njegovog umeća sinteze faktora vremena i prostora – koji događaj čine – zavisi jasnoća i konkretnost odgovora.

Knjiga je rađena po različitim oblastima života, sa nastojanjem da se u svakoj od njih opiše sistemski pristup, koji se sa iskustvom metaboliše u umetnost Astrologa.

Aleksandar Imširagić

Zemun, 2001.

UVOD

Ako bismo astrologiju mogli nazvati naukom, bila bi to nauka o odnosu – odnosu kao posebnom entitetu, jer u svakom slučaju – onog trenutka kada nestanu naš um i naše telo, ostaće odnos između uma i tela – a to je Duša. Kao takva, ona je večna, i menjajući se i evoluirajući stvara sliku onoga što zovemo sudbinom. Kakav god odnos da stvorimo sa bilo kime, to čini jedan apstraktan entitet koji egzistira i koji je neuništiv faktor. Njega menjamo (i tako programiramo sudbinu) kroz komunikaciju uma i tela, odnosno svesnog i nesvesnog, i svih ostalih faktora suprotnosti sa kojima se u jednom životu susrećemo. Astrologija tako pruža sliku rezultante zajedničkih vrednosti u jednom odnosu – što se zove Duša.

Kao što je i u životu sve podređeno jednom istom trojstvenom principu, tako i astrologija svoju osnovu izvlači iz trojstva. Pismo ovog jezika koji čita sudbinu sačinjeno je od tri elementa. To su planete, znaci i kuće. Iz njihovih međusobnih odnosa mi dobijamo celinu. Odnos planeta, znakova i kuća jednak je odnosu između

subjekta, objekta i samog *odnosa* između subjekta i objekta. Uvek i u svemu postoje tri vrednosti, a to su *jedna osoba, druga osoba* i *odnos između njih*. To su tri entiteta koja žive zasebno, a zajedno čine jednu celinu.

Kako su subjekt i objekt dve zasebne celine, sa svojom sudbinom i inteligencijom, tako i odnos između njih zapravo ima svoju priču i inteligenciju. Inteligencija *tog bića* više utiče na sudbinu od samog subjekta i objekta. Možemo reći da taj nevidljivi entitet koji se zove *odnos* predstavlja rezultat onog što je zajedničko za te dve osobe. To „zajedničko“ egzistira u procepu između dve osobe i upravo taj prostor sudbinu nosi.

Dakle, astrologija je upravo na tome i zasnovana, pri čemu znaci označavaju *subjekt* i samim tim su blisko vezani za karakterne osobine i psihološki opis nečega. Kuće predstavljaju *objekt* i ukazuju na različite oblasti života. Planete su *odnos* i samim tim u sebi sadrže i jedno i drugo. Planete jednako utiču i na psihologiju i na fiziologiju, odnosno objektivne okolnosti. Tako je najveći deo sudbine i izražen upravo onim što nazivamo *planetarnim odnosom*. Naravno, život je celina sva tri faktora i kada donosimo neku astrološku procenu moramo uzeti u obzir sva tri činioca. Iako će u najvećem broju slučajeva sam odnos planeta doneti najveći sudbinski upliv, uvek moramo kombinovati i planete sa znacima i kućama, kao i znake i kuće međusobno.

Na početku ovog poglavlja rekoh da je astrologija *nauka o Duši*. Možda je ona ipak *umetnost Duha*, jer nju pre svega mora krasiti *veština procene* najdominantnijeg faktora u jednom zodijskom krugu. Činjenica je da je sve u životu izmešano, pa čovek nije ni beo, ni crn, već ima mnogo različitih boja i prelaza. Gotovo da

nikad ne možemo ni za jednu životnu oblast reći da je potpuno dobra ili loša, jer su najčešće u pitanju nijanse, pri čemu je isti čovek sjajan u jednoj oblasti života i možda kriminalac u drugoj. Najvažnije je pronaći osnovnu liniju po kojoj će se stvari odvijati. Tri elementa u jednoj kombinaciji daju četvrti faktor, koji je jedna celina i predstavlja našu sudbinu.

MEHANIKA SUDBINE

Ako planete predstavljaju odnos između psihologije i spoljnih okolnosti, njih možemo još posmatrati i kao glumce koji imaju svoju prirodu, dok igraju određenu ulogu definisanu znakom, u određenoj vrsti filma koji je određen kućom. Kod čoveka imamo *razum, osećanja i telo*. Razum će se kao psihološki deo (znaci) preneti putem osećanja i podsvesti (planete) na telo (kuće) i obrnuto. Kao što hrana ili druge stvari utiču na naš um, tako proces funkcionišu i u obrnutom smeru – od uma ka telu – kada svoje mentalno i emotivno stanje pretvaramo u hemijske reakcije u organizmu. Centar svega je zapravo u tom *procepu*, između jednog i drugog ili od jednog ka drugom. Upravo taj međuprostor nazivamo sudbinom. To je zapravo rezultanta kolektivnog nesvesnog i kada bismo to osvestili znali bismo sve i tek tada imali kontrolu nad sudbinom. Mi *jesmo* jedno sa svim stvarima i ljudima. Kod čoveka taj procep postoji između njegovog razuma i tela, između želja i mogućnosti... Kada bismo umeli da ovladamo tim suprotnostima, upravljali bismo celim životom. Sve stvari koje nam se dogode u životu i svi ljudi sa kojima stupamo u kontakt deo su našeg kolektivnog nesvesnog, i samim tim deo nas samih.

Jedan čovek ne igra uvek istu ulogu u životima ljudi oko sebe. Za nekoga će jedan isti čovek biti blagotvorni Jupiter, a za drugog nosilac teške karme Saturna, dok će za trećeg igrati neku sasvim treću ulogu. To nam govori da nas samih ima onoliko koliko ima i posmatrača. Mi smo vlasništvo onoga ko nas posmatra i u čijem životu postojimo i isto tako sve što mi vidimo *jeste vlasništvo našeg univerzuma i naše sudbine*. To, naravno, podrazumeva prihvatanje svih obaveza, a samo iz toga proističe i dobijanje svih prava (u konačnom smislu *prava za promenom onoga što sudbinom zovemo*). Sve je stvoreno da nama pomaže, a koliko ćemo to shvatiti zavisi od osvešćenosti nesvesnog u nama, jer to nesvesno je zapravo sudbina.

Važan zaključak koji je postavka svakog astrološkog rada jeste činjenica da su ljudi u najvećoj meri ono što im se dešava, a mnogo manje ono što nameravaju da urade. Upravo taj odnos između naših *namera* i naših *dešavanja* jednak je odnosu *svesnog* i *nesvesnog* u nama. Svesni deo se koristi onoliko koliko se koristi i mozak, odnosno mentalni potencijal, što je negde oko 5% u proseku, a to znači da naš podsvesni i nesvesni deo čine oko 95%. U podsvesni deo spadalo bi sve ono što nazivamo iracionalnim u nama, a to prepoznamo kao osećanja, predosećaje, intuiciju i slično. Nesvesni deo je instinkt, strast i duboki poriv za životom i smrću, a predstavljen je najsuptilnijim procesima u samom *telu*, koga obično nismo svesni. U taj deo spadaju i sve okolnosti u kojima se nalazimo (zar *telo* nije okolnost duha?), svi ljudi oko nas i čitav svemir. Ljudi su nesvesni toga (jer to je *nesvesni* deo njih), pa nisu svesni da ono što čine drugima zapravo čine nesvesnom delu sebe, a rezultat (koji je već sadržan u prvom trenutku nekog čina) zovemo sudbinom. To je kao kada potpuno pijan čovek (nesvestan

u klasičnom smislu reči) stavi ruku na upaljenu ringlu pa – budući da ne oseća odmah bol jer ne može da primi informaciju o tome – nema svest da radi nešto pogrešno. Kada konačno primi impuls svesti (oseti bol), opekotina je već prilično velika. To je opšta mehanika sudbine, pri čemu veza između uzroka i posledice kod čoveka uglavnom još nije dovoljno osveščena.

Postoji jedan deo nas, odnosno naše sudbine, koji stvaramo našim voljnim delom. To su stvari koje zavise od naše odluke. Važno je proceniti koji događaj ili stvar su u jednoj karti oživljeni slobodnom voljom. To su svesne namere, bile one dobre ili loše po osobu¹. Sama činjenica da i one mogu biti loše po osobu, ponovo determiniše pojam slobodne volje. Tek kada bismo nesvesno pretvorili u svesno dobili bismo pravu slobodnu volju, dok je sve ostalo samo iluzija o slobodnoj volji. Ona je, zapravo, samo marioneta u rukama podsvesti.

MEHANIKA TUMAČENJA

Sa astrološkog aspekta gledano, svaka osoba i svaki događaj moraju biti predstavljeni u karti, bilo planetom, aspektom, kućom ili znakom. Jedan od prvih faktora koji moramo zadovoljiti prilikom tumačenja jeste precizno definisati ko je ko ili čime je predstavljena neka situacija. Najčešće je planeta najjači pokazatelj, ali je potrebno da i drugi elementi to potvrde. Spajanje ovih elemenata u jednu smisaonu celinu, pri čemu stalno nalazimo dodirne vrednosti različitih faktora, upravo čini suštinu mehanike tumačenja horoskopa.

¹ Više o ovome u poglavlju „*Psihološki profil i namere*“

Ako je Sunce u 5 kući, mi moramo spojiti značenje Sunca i 5. kuće i naći njihov najmanji zajednički sadržalac. Sunce i 5. kuća su srodni, jer je 5. kuća analogna 5. znaku, a to je Lav. Zaključci su da je čovek kreativan, voli da se igra, druželjubiv, zabavan... Može biti i umetnik ili sportista, već u zavisnosti od ostalih aspekata. To je tipičan primer, ali ako imamo složeniju situaciju, kao na primer Sunce u 12. kući, mi tu već moramo spajati suprotnosti. Oni nemaju direktnu bliskost, jer je Sunce svetlo i javno, a 12. kuća je tajna i ukazuje na skrivanje i progone. Tu bismo rekli da je neko važan i bitan (Sunce) u tajnosti ili veoma daleko, pa možda i u zatvoru (12. kuća). Nadalje, u zavisnosti od konteksta, ovo se može odnositi i na nekog službenika državne bezbednosti ili na masona. Ostali elementi u horoskopu će nam pomoći da suzimo izbor mogućnosti. Ako smo potvrdili jedno značenje, to nikako nije pravilo da se neće dogoditi još nešto iz simbolike istog aspekta. Naprotiv, vrlo je verovatno da će se desiti većina stvari koje su u simbolici toga. U ženskom horoskopu Sunce u 12. kući može doneti tajnu vezu sa oženjenim muškarcem, ali i probleme u braku ili probleme sa ocem. Jedno ne poništava drugo, osim ako neki faktori sa druge strane to ne ukinu. Naravno, nemaju sve stvari istu važnost, ali će se sve dogoditi. Ako, pak, to Sunce ima dobar aspekt sa Jupiterom, mi ćemo reći da će osoba daleko otputovati, kao i da je uspeh (Sunce) očekuje u inostranstvu (Jupiter), i to onom najdaljem (dvanaesta kuća) ili u nekoj ostrvskoj zemlji (dvanaesta kuća). U svakom slučaju, sada bi već bile mnogo manje mogućnosti da osoba doživi neprijatnosti jer Jupiter štiti to polje...

Umetnost tumačenja horoskopa je u velikoj meri zasnovana na dobro postavljenom pitanju, ali da bismo postavili pitanje moramo ovladati osnovnim astrološkim principima.